

[Diderichsen.]

bidrage dertil. Det forholder sig nemlig således, tror jeg, at de kræfter, som bestemmer udviklingen på disse områder — hvad enten man vil kalde det moral, skik og brug, umoral eller noget helt andet — er så stærke, at lovgivningsmagten som repræsentant for staten eller samfundet ikke har — og vel i og for sig heller ikke skal have — mange muligheder for at gribe ind her.

For det andet tror jeg heller ikke, at en afvisning af flertalsforslaget under nr. 5 er noget egnet middel til at hindre en udvikling i retning af at prøve alt på et meget tidligt tidspunkt. Jeg tror ikke, man opnår den hensigt, som man prisværdigt nok følger, ved blot at afvise at gribe ind på disse områder.

Derfor kommer jeg til den slutning, at det i den foreliggende konkrete situation, trods alt hvad man kan indvende, må være rigtigt, at samfundet griber ind og lovfæster de 15—18-åriges mulighed for at sikre sig imod uønsket graviditet. De uønskede og alt for tidlige graviditeters tal taler et meget indtrængende sprog, og står valget mellem antikonceptionelle midler, også uden forældrenes tilladelse og selv i en meget tidlig alder, og svangerskabsafbrydelse eller fuldbyrdede svangerskaber til ulykke både for mor og barn, så må man dog anse det første alternativ for at være det bedste.

For øvrigt kunne jeg lige tilføje, at det forekommer mig, at den løsning, som foreslås af flertallet, i virkeligheden kun er en konsekvens af bestemmelser, som hele udvalget er gået med til, idet der nemlig som stk. 3 i § 2 foreslås indføjet:

„Selv om kvinden er under 18 år og ugift eller umyndiggjort i personlig henseende, kan den i stk. 2 nævnte vejledning tilbydes og ydes uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver eller værgen.“

Hvis man ikke tager skridtet helt ud — og jeg betoner, at hele udvalget jo har været med til at tage det første skridt — så får man det mærkelige og uholdbare resultat ud af det, at de unge piger kan få hjælp uden forældrenes samtykke, når først graviditeten er indtrådt, mens dette ikke er muligt, hvis — om jeg så må sige — ulykken endnu ikke er sket.

Lovgivningsmagten kan og skal ikke diktere den enkelte og befolkningen dens moral, heller ikke på det seksuelle område, selv om det må indrømmes, at der ofte følger etiske virkninger af samfundets love. Men det er dog vel en pligt at træffe forebyggende foranstaltninger på områder, hvor ny moralpraksis skaber nye, også for samfundet, alvorlige problemer.

Det er disse overvejelser, som fører mig til at anbefale at stemme for flertallets ændringsforslag nr. 5. Jeg foretrækker dette for mindretallets ændringsforslag med 16 års grænsen, fordi jeg anser 15 års grænsen for en naturligt begrundet grænse, bl. a. i dens egenskab af den kriminelle lavalder.

Hanne Budtz: Som fru Ellen Strange Petersen sagde, er der forskellige opfattelser inden for mit parti, og grunden til, at jeg overhovedet tager ordet her, er, at samtlige mit partis tre udvalgsmedlemmer i deres mindretalsbetænkning har givet udtryk for, at de ikke kan støtte ændringsforslaget under nr. 5, og gør det med den begrundelse, at de anser det for betænkeligt — som der står —

„at stemme for en isoleret begrænsning i forældres ansvar og myndighed over for mindreårige på et så betydningsfuldt område.“

Men nu ligger det jo sådan — som det allerede har været drøftet meget her i dag — at dette ansvar, denne kontakt mellem forældre og børn, som er så udmærket, og som forhåbentlig hersker i mange hjem, ja, måske endda hersker i de fleste hjem, jo nu engang ikke eksisterer i alle hjem. Der er mange børn, der er uden denne kontakt, og hvis forældre mangler ansvarsfølelse; og når fortroligheden ikke er til stede, så tror jeg, at det ikke er børnenes skyld. Jeg mener, at det, at nogle medlemmer ønsker at gå ind for ændringsforslaget under nr. 5, ikke er udtryk for en ringere moral hos disse medlemmer. Vi gør det simpelt hen — og det er det, jeg ønsker at give udtryk for her — med den begrundelse, at vi, når disse forhold nu eksisterer, ønsker at beskytte de unge piger, beskytte dem imod aborterne, beskytte dem imod at blive mødre i en alt for ung alder. Derfor er vi nogle i mit parti, der agter at stemme for ændringsforslaget under nr. 5.